

Comentari 1

La filosofia i la ciència són dos models racionals d'explicació de la realitat. De fet, neixen juntes i indiferenciades i no se separen clarament fins a la revolució científica dels segles XVI i XVII. El saber científic és un saber justificat i crític, perquè argumenta les seves afirmacions i perquè revisa i contrasta constantment les seves teories. La ciència estableix lleis i principis generals que expliquen els fenòmens observables i ho fa constituint un cos sistemàtic i organitzat de coneixements.

Comentari 2

El terme materialisme designa una disposició d'esperit que consisteix a servir-se de la realitat tangible o "matèria" com a base del saber i el coneixement i, per extensió, d'una visió de la vida. Segons aquesta concepció, el món -i per extensió, l'univers- és constituït de matèria, la qual existeix objectivament fora de la consciència i independentment d'aquesta. La matèria és primària i la consciència i el pensament són propietats d'aquesta a partir d'un estat altament organitzat.

Comentari 3

"Doncs bé, estimat Glaucó, aquesta és precisament la imatge de la condició humana. El lloc soterrat on es troben aquests presoners és aquest món visible: el foc que l'il·lumina és la llum del sol; aquest presoner que puja a la regió superior i que la contempla és l'ànima del filòsof que s'aixeca fins l'esfera intel·ligible. Aixó és, al menys, el que jo penso, ja que ho vols saber."

Plató. República. VII

Comentari 4

"La realitat del coneixement ens mostra que és molt difícil arribar a allò que anomenem Veritat, i, és per això que hem de trobar noves formes d'entendre la Veritat, ja que a la veritat absoluta no és possible arribar, però tampoc volem acceptar l'escepticisme com a proposta."

Comentari 5

"En Ciència, una teoria és un model de la realitat, usat per racionalitzar, explicar i predir fenòmens físics. D'acord amb el mètode científic, una teoria ha de poder ser comprovada per l'experimentació, o l'observació, fet que la relaciona íntimament amb el concepte d'hipòtesi. Si els fets prevists per una teoria no poden ser verificats, o apareixen nous fets no prevists en una teoria, seguint sempre els principis del mètode científic, s'ha de canviar la teoria, canviant alguns dels seus axiomes, o afegint-ne de nous."

Comentari 6

L'hominització és un procés genètic accelerat per raons culturals en un medi físic i amb un ritme discontinu. Probablement, sigui el mateix ritme que la resta d'espècies de la Terra, però amb una intensitat més gran, és a dir, canvis en els mateixos moments, però de més intensitat. El seu tret principal és el desenvolupament de la intel·ligència reflexiva, del pensament conceptual. Això es pot percebre arqueològicament per les restes d'utils lítics, que impliquen l'ús de les mans per ordre del cervell, però sovint és difícil distingir entre alteracions antròpiques i casuals

Comentari 7

Per això mateix l'home és lliure: no és una cosa existent del món, sinó un jo constantment per fer, condemnat a fer-se i, per aquesta raó, condemnat a ser lliure; la llibertat no és una qualitat de cap subjecte, sinó el mateix fer-se de la consciència humana; més que «ser» l'home és «fer-se» i no s'és res que no s'hagi triat. Per això mateix l'home és fonament de tots els valors, l'existència dels quals decideix. Obligat l'home a decidir el que és i a decidir el sentit que dóna a les coses i al món, no pot per menys d'experimentar la angoixa que neix d'aquesta responsabilitat consubstancial a l'estructura mateixa de la consciència.

Comentari 8

El llenguatge és la facultat de poder comunicar els propis pensaments o sentiments a un receptor o interlocutor mitjançant un sistema o codi determinat de signes interpretable per a ell. Per això, el llenguatge té un aspecte individual i un aspecte social. Atenent al sistema de signes a disposició de la capacitat comunicativa de l'ésser humà —signes que poden ser de naturalesa diversa, segons els sentits que els poden copsar—, hi pot haver moltes menes de llenguatges: auditiu (o, correlativament, parlat), visual, olfatiu, tàctil, etc. Es dóna llenguatge sempre que dos individus, havent atribuït convencionalment un cert sentit a un acte determinat, l'executen amb finalitat de comunicar-se entre ell

Comentari 9

L'art s'estudia des de diverses disciplines. L'art, entès com a manifestació de l'activitat humana, és susceptible de ser estudiat i analitzat, entre d'altres, des de la perspectiva filosòfica —per exemple, com el raonament de l'ésser humà interpreta els estímuls sensorials que rep—, psicològica —els diversos processos mentals i culturals que es troben en la seva gènesi—, o sociològica —l'art com a producte de la societat humana i analitzant els diversos components socials.

Comentari 10

L'ètica, com a doctrina, és una branca de la filosofia que estudia la naturalesa del que es considera bo, adequat o moralment correcte. L'estudi de l'ètica està subdividit en diferents temes, entre els quals destaquen: la teoria del valor, la metaètica, la teoria de la conducta i l'ètica aplicada. El dilema sobre com s'ha d'actuar sorgeix de l'existència de la llibertat de l'ésser humà, a diferència dels animals que només actuen per instint i responen a estímuls

Comentari 11

"L'home ha de considerar necessàriament l'existència d'un Bé Suprem que determini completament les actituds i les obres humanes, i sense el qual, aquestes no tindrien sentit. Per això definirem la virtut com el camí per arribar a aquest Bé Suprem i fer-lo possible. I aquest Bé Suprem no pot ser altre que no sigui la Felicitat Humana."

Aristòtil. Ética a Nicòmac.

Comentari 12

"Els drets humans han estat creats a partir del concepte de dignitat. El diccionari defineix dignitat com la qualitat de digne, respectabilitat i correcció. Així, reconèixer la dignitat de l'ésser humà és respectar-lo tal i com és; per això els drets humans, el que fan és permetre ser lliures a l'hora de decidir com som (idees, creences, opinions...) Atemptar contra els drets humans és atemptar contra la dignitat humana."

José Vicente Mestre Chust. Els Drets Humans